

Maade. Noget stort Gaab dertil har jeg ikke, men kan det naaes, nu vel, saa er der vundet en hel Del ved, at man omfider kan komme til No om denne Sag. Vore politiske Tilstande have i de sidste Aar været af en alt Andet end glædelig Beskaffenhed, og denne Sag har spillet en betydelig Rolle, og derfor, er der en Mulighed for at komme til Ende dermed, hilser jeg det med Glæde. Jeg skal slutte med at gjentage, at paa det Grundlag, her foreligger, tror jeg imidlertid aldeles ikke, at det vil kunne ske.

Buff: Ja, det er jo ikke saa lige, det tror jeg Alle ville indrømme, at være Spaamand, men jeg maa indrømme det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5. Valgkreds (P. Holm), at han ikke har været saa daarlig en Spaamand endda. Da vi for nogle Dage siden lige forud for denne Sag havde de frie Fattigkasser til Behandling, udtalte det ærede Medlem i Slutningen af sit Foredrag, at nu havde han hørt saa megen Tale om de mange Penge, man var bange for de skulde koste, og at Staten ikke kunde bære det. Men vent nu bare lidt, til vi kommer til den næste Sag nemlig Befæstningsagen saa er der ikke Tale om Hundredetusinder eller om 1 eller 2 Millioner, men saa bliver der Tale om 50--60--70 ja 100 Millioner af Kroner, saa vil det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage) ikke være saa bange for Statskassen, som han er i dette Dieblif. Hvad mener nu det ærede Thing om den Udtalelse af det ærede Medlem? Denne Spaadom er gaet godt i Opfyldelse; selv det ærede Medlem fra Fredensborg har jo ved sine Udtalelser her i Salen om denne Sag ikke villet komme ind paa det samme Spør, som det ærede Medlem fra Langeland (Brandes), som vilde, at vi ogsaa skulde drage Spørgsmaalet om Befæstningen ind ved Behandlingen af denne Sag. Nei, naar der er Tale om Reformen, naar der er Tale om at hjælpe Smaafolk, saa ere vi altid bange for, at det skal gribe for meget om sig, at Staten ikke skal kunne bære det, eller at vi komme ind paa feile Principer. Men lige saa snart vi komme til Befæstningsagen, tale vi ikke om Pengene, saa er det, som om Statskassen kun skal punge ud, saa ser man, at Mænd, som ellers i det praktiske Liv ere særlig dygtige Økonomer, overfor Befæstningsagen meget godt kunne gaa med til de vildeste Ting paa dette Omraade. Nu mener jeg, at mine ærede Modstandere i Højre have Ret, naar de sige, at den Sag, vi diskutere her, er Danmarks Livs-sag. Det er virkelig altid et Folks Livs-sag, om det skal kunne bestaa som en selvstændig

Nation; baade de materielle og de aandelige Ting afhænge af, om et Folk er i Stand til at bestaa som selvstændig Nation. Men derfor vil jeg sige til de Herrer, at jeg haaber, at de lige overfor os, som har den stik modsatte Opfattelse af, hvad der tjener Danmarks Livs-sag, dets Bestaaen bedst, vil respektere vore Anskuelser, lige saa godt som vi kan gjøre det lige overfor dem. Jeg skal indrømme den høitærede Minister, hvad jeg end kan have mod hans politiske Standpunkt, at jeg tror virkelig, som han sagde om sig selv i Formiddagsmødet, at han er en alvorlig Mand, der vil gennemføre denne Sag, og vistnok tror der ved at gavne sit Fædreland paa bedste Maade, men dersom man opfatter Danmarks Livs-sag fra det Standpunkt, at man anser det for Danmarks Livs-sag, at vi faae saa lidt Militærvesen som mulig, saa vil jeg haabe, at de Herrer ogsaa vil respektere den Anskuelse. Vi have dog virkelig Historiens Vidnesbyrd for os. Jeg som Lægmand skal ikke fordybe mig i Historien, der ere de høie Herrer jo meget klogere og mere vidende end jeg, men jeg maa dog have Lov til at minde de Herrer om, at det er da ikke de flemme Venstredemokrater i Danmark, der har staaet som en Hindring for, at vi ikke har faaet det Hærvesen, de Fæstninger, Kanoner og Geværer, som man kunde ønske. Dette Demokrati har jo aldrig endnu været ved Magten. Der kan maaftes strides om, hvorvidt det tilbøls var det et Par Maaneder i 1859, men det var saa det Hele. Hvad naaede vi i 1659, som der tales saa meget om? Vi blev Staaene, Halland og Blekingen kvit. Hvad naaede vi i 1807? Vi blev vor Flaade kvit, 18 Linieskibe, 16 Fregatter og mange andre Ting. Hvad naaede vi saa i 1814? Vi naaede at blive Norge kvit, og i 1864? Da tabte vi $\frac{2}{5}$ af det, vi havde tilbage af dette Fædreland. Det er nu det praktiske Resultat, som vi ad Krigsveien er naaet til i Danmark i de sidste 200 Aar, og det er da ikke det flemme Venstre, der har været Skyld i, at vi ikke var rustede godt nok, vi har ikke været ved Magten, det har været de Herrer, der har været ved Sædet, og har arrangeret og lavet Kanoner og Forter og Anstalter. Selv efter at vi sit Forsatningen, har den høitærede Minister ganske godt vist os, at han kan lave det endda. Naar man som Lægmand staaer overfor disse historiske Kjendsgjerninger, og ser, hvad der er naaet for Danmark af den Vej, og naar man saa virkelig elsker sit Fædreland og føler, at det er en nødvendig Betingelse baade for vor aandelige og materielle Udvikling, at vi bliver bestaaende som selvstændig Stat, og se de praktiske Re-